

gen, idet det ikke har været nødvendigt. Der har været Tilførsler af svensk Brænde, og for øvrigt har man ogsaa her i Kommunen overtaget en væsentlig Part af det svenske Brænde, som Staten havde indkøbt, og har senere ogsaa indkøbt finsk Brænde, saa det er et stort Spørgsmaal, i hvor stor Udstrækning der overhovedet bliver Brug for § 4; men disse særlige Forhold har gjort sig gældende, og derfor er der i saa Henseende skabt en Undtagelsesstilling. Alle øvrige Kommuner har derimod været under Fordelingen, og naar det er fremhævet i Betænkningen, at der har været Ønsker fremme i Udvalget om, at man skulde udstrække Undtagelsesstillingen til at omfatte en meget stor Del af Landets bylignende Kommuner, maa jeg sige, at dette ikke vilde være naturligt, for det vilde medføre helt andre Regler for Fordelingen end dem, vi hidtil har haft, og som har virket heldigt. Der bliver givet en forholdsmæssig Andel af de Træarter, der særlig egner sig til Optænding — ikke blot Naaletræ, men ogsaa Løvtræ i tør Tilstand egner sig dertil —, og det vil man ogsaa fremdeles have Opmærksomheden henvendt paa. Hvis man fastslog en almindelig Pligt her, vilde det medføre for stærke Indgreb i Skovejernes naturlige Interesser, og det vilde ogsaa medføre uheldige Forhold i en anden Henseende, idet man nemlig let derved kommer til at lade det gaa i for høj Grad ud over Gavntræet. Jeg vil gerne i denne Forbindelse sige, at under Forhandlingerne med Udvalget har man ogsaa haft sin Opmærksomhed henvendt paa, at der ved Administrationen passes paa, at der er det fornødne Gavntræ til Raadighed for Industrien. Dette Forhold vil man under Lovens Administration have sin Opmærksomhed henvendt paa. For øvrigt vil der blive noget mere Gavntræ til Raadighed efter den nye Ordning, idet man tidligere maatte hugge saaledes, at man brugte en større Del af Hugsten til Brænde, medens man nu bliver nødt til at gennemføre en Hugst, der bevirker, at der bliver mere tilovers til Gavntræ end f. Eks. i Fjor.

Jeg takker i øvrigt den ærede Ordfører og Flertallet, for hvilket han er Talsmand, for den Tilslutning, det giver Lovforslaget. Det ærede 12te Medlem for 6te Kreds (Gunnar Fog-Petersen) gjorde sig til Talsmand for et Mindretalsforslag, hvorefter Brændselsnævnet skulde vedblive at bestaa. Jeg har allerede udtalt mig om dette Spørgsmaal ved første Behandling og

finder ikke nu Anledning til at komme ind paa en længere Debat derom. Jeg vilde finde det upraktisk at lade Nævnet bestaa, og det er jo heller ikke paakrævet. Da denne Ordning kom frem i 1917, var det ikke fra den daværende Regerings Side Tanken, at Brændselsnævnets Virksomhed skulde have det Omfang, man senere kom ind paa. Men man kom joden Gang ind paa ganske uprøvede Veje, og Brændselsnævnet skulde beskæftige sig med en hel Masse Spørgsmaal, man vidste den Gang ikke rigtig hvor mange eller hvor omfattende. Men nu er der jo kun Tale om Administration af let overskuelige Forhold, og der er derfor ikke nogen Nødvendighed for at opretholde hele dette administrative Apparat. Naar det ærede Medlem mente, at det gjaldt om at have erfarne sagkyndige til at bistaa Administrationen, har jeg overfor Udvalget oplyst, at deri er jeg ganske enig. Men det finder jo ogsaa Sted, idet de samme erfarne sagkyndige, der stod til Brændselsnævnets Raadighed, ogsaa staar til Indenrigsministeriets Raadighed, naar denne Lov skal administreres. I den Henseende bliver der ingen Forskel. Med Hensyn til Fastsættelse af Maksimalpris vil der ogsaa blive stillet Forslag herom af akkurat de samme sagkyndige, der før stillede Forslag. At det er praktisk at have to Sæt Rigsdagsmænd, der skulde beskæftige sig med det samme, tror jeg ikke. Jeg har selv været i Afviklingsudvalget, og min Erfaring gaar ud paa, at det er langt lettere, naar der er Tvivlsspørgsmaal, at disse sagkyndige da faar Lov til at udtale sig overfor Afviklingsudvalget, end hvis Sagen skulde gaa gennem to Sæt Rigsdagsmænd. Det er heller ikke de samme Rigsdagsmænd, der baade er Medlemmer af Brændselsnævnet og af Afviklingsudvalget. Jeg anser derfor den her foreslaaede Ordning for mest praktisk.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets §§ 1 og 2 (se Tillæg A. Sp. 2513)

vedtoges uden Afstemning.

Ændringsforslag Nr. 1 til § 3 af 'et Mindretal (Gunnar Fog-Petersen, Johan Hansen, Albert Jensen, H. P. Jensen, Martin Olsen og C. F. Sørensen) (se Tillæg B. Sp. 3)

forkastedes med 35 Stemmer mod 24.